OPHODI

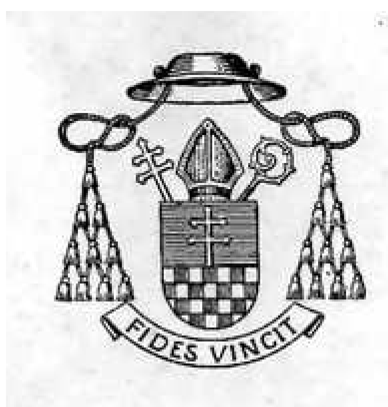
NA VELIKI PETAK, NA USKRSNUĆE I NA TIJELOVO

U NADBISKUPIJI ZAGREBAČKOJ

NAREDBOM I OBLAŠĆU

DRA ANTUNA BAUERA

NADBISKUPA

ZAGREB 1934

TISKOM NADBISKUPSKE TISKARE

OPHOD NA VELIKI PETAK KAD SE POHRANJUJE TIJELO GOSPODNJE U GROB

Prema drevnom i hvale vrijednom običaju prikazuje se kod nas na Veliki petak i Veliku subotu u crkvama slikovitim načinom Božji grob i u tom se grobu izlaže vjernicima na klanjanje Presv. Tijelo Gospodnje. Neka se dakle udesi zato u crkvi koja kapela ili pobočni oltar ili drugo mjesto, koje ne će nimalo smetati pristupa k velikom oltaru ni priječiti službe na Veliki petak i Veliku subotu. Sve se žalosne naprave i crna boja uklone, i mjesto se uresi bijelim velima, cvijećem i svijetlom. Pred svetohraništem ili prijestoljem groba, u kojem se izlaže Presv. Euharistija, dok je izložena, neka bez prestanka gore voštanice kao što biva kod svečanog izlaganja, a pokaznica neka bude za ovog izvanrednoga izloženja prekrivena prozirnim bijelim velom.

2. Uzevši sv. Tijelo i dijelak hostije s vinom iz kaleža, misnik prije ablucije stavi uz pomoć đakonovu drugu sačuvanu hostiju u pokaznicu pokrivenu bijelim prozirnim velom, koju ostavi na tjelesniku, dok sam po običaju opere prste i uzme purifikaciju. Zatim prignuvši se u sredini oltara kaže sklopljenih ruku: Quod ore sumpsimus itd. Kad je to rečeno i subđakon uklonio kalež, misnik poklekne u sredini oltara, s dvoriteljima na strani poslanice siđe pred oltar i odloživši manipul - i dvoritelji odlože manipule - uzme crni plašt. Zatim ide s dvoriteljima k sredini oltara, ondje najprije poklekne na oba koljena izvan stubišta, ustane, stavi tamjan, ne blagosivajući, u dvije kadionice i kleknuvši okadi tri puta Presv. Sakramenat. Zatim uzme bijeli veo, uzađe i klekne na najvišoj stubi oltara, primi iz ruku đakona, što stoji, velom prekrivenu pokaznicu i tad kreće ophod prema grobu.

3. Naprijed ide subđakon - različan od subđakona Mise - među dva akolita, koji nose svijećnjake s užeženim svijećama, zatim pjevači i svećenstvo po redu s užeženim svijećama u ruci, dva klerika držeći zapaljene zublje i klopoćući drvenim čegrtaljkama, isto dva kadioničara, koji bez prestanka kade Presv. Sakramenat. Napokon posljednji stupa pod umbelom služitelj noseći Presv. Sakramenat; njemu su sa strane dvoritelji, koji podižu skute plašta. Zbor pjevača pjeva u ophodu himan: Usta moja, opjevajte - Sretno svršen slavni boj i t. d. ili ovaj responzorij:

Evo, kako umire pravednik i nikomu se ne prima srca; ljudi pravedni bivaju maknuti, i nitko ne promišlja; nepravda je uklonila pravednika: * No spomen će njegov biti očuvan u miru. ***R***. Kao janje

pred onim, koji ga striže, bio je nijem i nije otvarao usta svojih: tjeskobom i sudom je uklonjen. No spomen će njegov biti očuvan u miru.

Zatim se ponovi Evo, kako i. t. d. do *R*.

4. Kada dođu do groba, smjesti đakon pokaznicu na pripravljenom prijestolju; nema li đakona, treba da to učini sam misnik ili drugi svećenik odjeven kotom i crnom štolom. Pošto je pokaznica postavljena na prijestolje, odloži misnik veo s ramena, klekne i tri puta okadi Presv. Sakramenat. Zatim kaže:

Krist je postao za nas poslušan do smrti, do smrti na križu.

I bez Pomolimo se reče Molitvu:

Pogledaj, molimo, Gospodine, na ovu obitelj svoju za koju Gospodin naš Isus Krist nije oklijevao predati se u ruke zločinaca i podnijeti muku križa.

Ali Koji s tobom živi i. t. d. kaže se tiho.

5. Zatim se iza kratke adoracije utrnu dupliri i odlaze svi šuteći; pošto se otkrije oltar, govori se u koru večernja bez pjevanja.

6. Neka se župnik pobrine, da vazda preko dana bude klanjalaca za čašćenje Tijela Gospodnjega u grobu. A uvečer u prikladan sat uzme svećenik na se kotu, bijelu štolu i veo na ramena pa pošto je čas adorirao, stavi tamjana u kadionicu ne blagosivajući ga i triput okadi Presv. Sakramenat. Zatim ga nosi ništa ne govoreći niti blagosivajući njim nazočni puk, a pred njim idu samo dva akolita s užeženim svijećama (bez čegrtaljka), i s poštovanjem ga pohrani u svetohraništu, gdje se čuva Euharistija za bolesnike, i zaključa. A na Veliku subotu ujutro u prikladan sat, u koji opet ima klanjalaca, isto tako izloži iznova Presveto.

OPHOD NA VELIKU SUBOTU UVEČER KAD SE SLAVI USKRSNUĆE G. N. ISUSA KRISTA

U određeni se sat obuče služitelj u albu ili kotu, uzme bijelu štolu i plašt pa s dvoriteljima ide k mjestu groba. Naprijed idu kadioničari s dvije kadionice, klerik, koji među dva svjećonoše s užeženim svijećama nosi križ, zatim redom svećenstvo isto tako s užeženim svijećama.

2. Kod groba svi padnu na koljena i šuteći se kratko vrijeme klanjaju. Zatim svi ustanu i služitelj započne:

A kor nastavi:

Oca svoga, aleluja, - dao mi je narode, aleluja, - za baštinu, aleluja.

Zatim se govori ili pjeva naizmjence

Psalam 2.

Zašto se bune narodi * i puci smišljaju zaludne osnove? Skupljaju se kraljevi zemaljski i knezovi vijećaju zajedno * protiv Gospodina i protiv Krista njegova. "Raskinimo okove njihove * i zbacimo sa sebe jaram njihov". Koji stanjue na nebesima, smije im se, * Gospodin im se podruguje.	Potom im govori u gnjevu svojem * i straši ih jarošću svojom: "A ja sam postavio Kralja svojega * na Sionu svetoj gori svojoj". "Oglašujem odluku Gospodnju, on je rekao meni: * Ti si Sin moj, ja sam te danas rodio. Traži od mene i dat ću ti narode za baštinu * i krajeve zemaljske za imanje tvoje.
Udari ih palicom gvozdenom * i razbij ih kao posudu lončarsku " Zato se, kraljevi, opametite sada * poučite se, suci zemaljski, Služite Gospodinu sa strahom * i klikujte mu s trepetom.	Prihvatite se nauke, da se ne razgnjevi Gospodin, * i da ne propadnete izvan pravoga puta. Kad se domala rasplamti gnjev njegov, * blago svima koji se uzdaju u njega. Slava Ocu, Kako bijaše.

I ponovi se:

Tražio sam Oca svoga, aleluja, - dao mi je narode, aleluja, - za baštinu, aleluja.

Zatim se pjeva ovaj redak s molitvom, a kor odgovara.

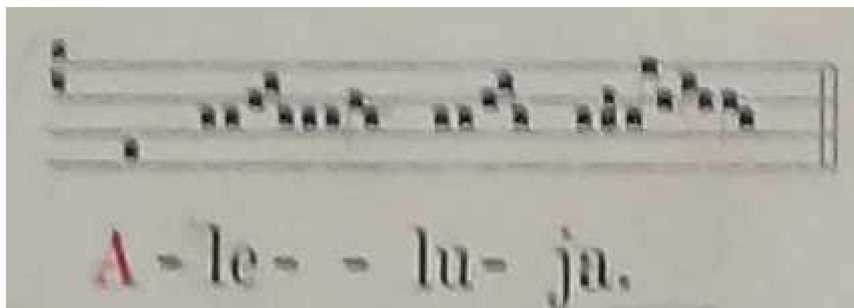
R. O uskrsnuću tvojem, Kriste, aleluja.
O. Vesele se nebo i zemlja, aleluja.

Pomolimo se. Molitva.

Bože, koji ovu posvećenu noć obasjavaš slavom uskrsnuća Gospodnjega: očuvaj u novom potomstvu svoje obitelji duh posinovljenja, što si ga dao; da ti obnovljeni tijelom i duhom služe u nevinosti. Po istom Kristu Gospodinu našem.
O. Amen.

3. Kad se svrši molitva, svi kleknu. Služitelj stavi tamjan u dvije kadionice ne blagosivajući ga, klekne i okadi Presv. Sakramenat. Zatim đakon uziđe, s poštovanjem uzme Presv. Sakramenat s prijestolja i skine veo. Tada

služitelj uzme humerale, primi iz đakonove ruke pokaznicu i pjeva okrenut prema narodu.

O. Aleluja

Služitelj ponavlja te riječi tri puta, svaki put višim glasom, a kor isto tako odgovara.

4. Nato kor ili narod počinje običnu uskrsnu popijevku. Služitelj dođe pod nebo i biva ophod s Presv. Sakramentom, kako je već običaj u mjestu. U ophodu se pjevaju uskrsne popijevke ili himni o Presv. Sakramentu.

5. Povrativši se k velikom oltaru, služitelj uz đakonovu pomoć postavi Presv. Sakramenat na oltar. Tad se počne himan Tebe Boga hvalimo str. 20, i kor ga pjeva. Kad je himan svršen, pjeva se

R. Blagosivajmo Oca i Sina sa Svetim Duhom.
O. Hvalimo i uzvisujmo ga uvijeke.
R. Uskrsnuo je iz groba Gospodin, aleluja.
O. Koji je za nas visio na drvetu, aleluja.

Pomolimo se.

Bože, čijemu milosrđu nema mjere i čije dobrote je beskrajno blago, premilostivomu veličanstvu tvomu zahvaljujemo na udijeljenim darovima i molimo vazda tvoju blagost: ne ostavi onih, kojima na njihove molbe daješ, što prose, već ih pripravi na buduću nagradu.

Bože, koji nas svake godine veseliš svetkovinom uskrsnuća Gospodnjega, daj milostivo, da s pomoću blagdana, koje svetkujemo

u vremenu, zavrijedimo doći u vječnu radost. Po istom Kristu Gospodinu našem.

O. Amen

6. Kad se to svrši, pjeva kor ili puk kitice Divnoj dakle i Bogu Ocu. Kad se počne Bogu Ocu, služitelj stavi tamjan u kadionicu i okadi Presveto. Zatim kaže:

R. Kruh s neba dao si njima, aleluja.
O. Koji svaku slast u sebi ima, aleluja.

I svećenik stojeći reče:

Pomolimo se.

Bože, koji si nam u divnom Sakramentu ostavio uspomenu muke svoje, podaj nam, molimo, tako častiti sveta otajstva tijela i krvi tvoje, da vazda osjećamo u sebi plod otkupljenja tvojega. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. ***O.*** Amen.

7. Tada služitelj uzme humerale, uziđe k oltaru, poklekne i primi Presv. Sakramenat pa njime križajući jedamput blagoslovi narod a da ništa ne govori. Iza blagoslova se Presveto s poštovanjem pohrani u Svetohraništu.

8. Zatim se, dok zvona zvone, govori ili pjeva:

Kraljice neba raduj se, Aleluja.
Jer koga si bila dostojna nositi, Aleluja.
Uskrsnu, kako je rekao, Aleluja.
Moli za nas Boga, Aleluja.

R. Veseli se i raduj se, Djevico Marijo, Aleluja.
O. Jer je uskrsnuo Gospodin uistinu, Aleluja.

Pomolimo se. Molitva.

Bože, koji si se udostojao razveseliti svijet uskrsnućem Sina svoga,

Gospodina našega Isusa Krista, daj, molimo te, da po njegovoj Majci Djevici Mariji postignemo radosti vječnoga života. Po istom Kristu Gospodinu našem.

O. Amen.

OPHOD NA BLAGDAN PRESVETOGA TIJELA KRISTOVA

Neka se crkve i zidovi po putovima, kojima će se prolaziti, pristojno urese sagovima, zastorima i svetim slikama, ali ne svjetovnim ili taštim slikarijama ili nedostojnim nakitima.

2. Na četiri različita mjesta - ako je moguće, prema četiri strane svijeta - podignu se četiri lijepo urešena oltara od drveta, da se na njih može smjestiti pokaznica. Kraj njih će ujedno đakon, ili ako ovoga nema, sam svećenik, pjevati četiri evanđelja, što se dolje navode.

3. Svećenik neka najprije služi Misu i na njoj posveti dvije hostije. Jednom će se pričestiti, a drugu neka metne u pokaznicu, koja će se nositi na ophodu, tako da je mogu klanjaoci izvana vidjeti kroz staklo ili kristal, kojim pokaznica mora biti zatvorena; i neka se pokrije velom, dok se ne ponese s oltara.

4. Kad se svrši Misa, prije nego počne ophod, ogrne svećenik bijeli plašt, pa stojeći na sredini ispred stuba oltara stavi tamjan u dvije kadionice a da ga ne blagosiva. Tad uzme jednu od tih kadionica, klekne na najnižoj stepenici i okadi tri puta Sakramenat.

5. Onda jedan klerik metne odugi i pristojni veo na pleća svećeniku, koji pođe k oltaru, pokrije obje ruke dijelom vela, što mu visi pred prsima, te stojeći na najvišoj stepenici oltara s poštovanjem primi pokaznicu, koju mu stojeći pruži đakon. Zatim se držeći Sakramenat pred licem okrene k narodu, pođe pod nebo a prate ga dvoritelji. Naprijed idu dva akolita ili klerika s kadionicama, koje se dime.

6. Svi idu gologlavi, noseći užežene svijeće i prema duljini ophoda pjevaju pobožno donje himne. Dok svećenik polazi od oltara, počinje pjevati kler ili on, a pjevači nastave ovaj himan:

HIMAN

Usta moja uzdižite K preslavnome tijelu glas I krv dragu proslavite, Što je proli za sve nas Čedo majke plemenite, Ljudskog roda Kralj i Spas.	Gospod zbori, i kruh biva Svetim tijelom njegovim, Likom vina krv se skriva, Okom toga ne vidim, Ali sama vjera živa Kazuje bezazlenim.
Dan je svima smrtnicima, Djeva nam ga porodi, I on prođe sijuć tlima Zrnje riječi Božijih, A na kraju vjernicima Divan spomen ostavi.	Divnoj dakle Tajni ovoj Klanjajmo se smjerno mi, Stari zakon žrtvi novoj Nek se sada ukloni, Vjera duši čovjekovoj Nek spoznanje dopuni.
Kad je s braćom večerao Spas na gozbi posljednjoj, Sav je zakon obdržao On u hrani vazmenoj I ko hranu tad je dao Sama sebe družbi svoj.	Bogu Ocu, Bogu Sinu Hvala s pjesmom radosnom, Slavimo im veličinu, Častimo ih dušom svom, K Duhu Svetom nek se vinu Glasi s dikom jednakom. Amen.

PRVI OLTAR

Kad svećenik dođe do prvog oltara, dade Presv. Sakramenat đakonu, da ga smjesti na razvit već prije tjelesnik na oltaru, ili to učini sam, ako nema đakona. Zatim stavivši tamjan, triput po običaju okadi.

Tada đakon (ako ga nema, sam svećenik), klekne pred Presvetim i reče:

Očisti srce moje i usne moje, svemogući Bože, koji si usne Izaije proroka očistio živim ugljenom; tako se dostoj po blagom milosrđu svojem očistiti mene, da dostojno uzmognem navijestiti sveto evanđelje tvoje. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Zatim kao obično traži od svećenika blagoslov i govori klečeći:

Dostoj se gospodine (Gospodine) blagosloviti.

Svećenik odgovori:

Gospodin bio u srcu tvojemu (mojem) i na usnicama tvojim (mojim), da dostojno i kao što treba navijestiš(- im) evanđelje njegovo. Amen.

Potom pjeva đakon (sam svećenik)

R. Gospodin s vama.

O. I s duhom tvojim.

R. Slijedi sveto evanđelje po Luci (14, 16-24).

O. Slava tebi, Gospodine.

Đakon triput okadi knjigu, To čini i kod ostala tri evanđelja.

U ono vrijeme reče Isus farizejima ovu priču: Neki čovjek priredi veliku večeru i pozva mnoge. I kad bi čas večeri, posla slugu svoga kazati pozvanima: dođite, jer je već sve gotovo. I počeše se svi zajedno izgovarati. Prvi mu reče: Kupio sam zaselak i valja mi ići, da ga vidim; molim te, ispričaj me! I drugi reče: Kupio sam pet jarama volova i idem da ih ogledam; molim te ispričaj me! I treći reče: Oženio sam se i zato ne mogu doći. I vrativši se sluga javi ovo gospodaru svomu. Tada se rasrdi domaćin i reče sluzi svomu: Idi brzo na raskršća i ulice gradske i dovedi ovamo siromahe i sakate i slijepe i hrome. I reče sluga: Gospodaru, učinjeno je, kako si zapovjedio, i još ima mjesta. I reče gospodar sluzi: Iziđi na putove i među ograde te primoraj, neka dođu, da mi se napuni kuća. A kažem vam, da ni jedan od onih ljudi, koji su bili pozvani, ne će okusiti moje večere.

O. Slava tebi, Kriste.

Đakon ponese knjigu k svećeniku, koji je poljubi veleći: Po evanđeoskim riječima uništili se naši grijesi. Potom ga đakon pokadi.

7. Svećenik klekne na srijedi pred stubama oltara skupa s poslužiteljima, pa pjevaju oni, ili ako ih nije, on sam:

R. Kruh s neba dao si njima. Aleluja.

O. Koji svaku slast u sebi ima. Aleluja.

Svi kleče, a svećenik stojeći pjeva:

Pomolimo se. Molitva.

Bože, koji si nam u divnom Sakramentu ostavio uspomenu muke svoje, podaj nam, molimo, tako častiti sveta otajstva Tijela i Krvi tvoje, da vazda osjećamo u sebi plod otkupljena tvojega. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. **O.** Amen.

Tada svećenik opet uzme veo, popne se k oltaru, poklekne, primi Presv. Sakramenat i blagoslovi narod križajući jednom a ništa ne govoreći. Nato svi ustanu i idu k drugoj postaji pjevajući:

HIMAN

Veselo svetkujmo svečani blagdan taj. Pjesme nek srdačne ječe kroz svaki kraj: Staro sve svucimo, nove nek budu sad Misli, riječi i sav nam rad. Posljednju večeru slavimo danas mi, Kadno je s janjetom braći kruh beskvasni Davao Spasitelj, kako je nekad Bog Reko ocima puka svog. Poslije tog janjeta, slike tajinstvene, Zapalo bratski zbor tijelo je Gospodnje, Cijelo svi primiše, cijelo i svaki njih S ruku onih milosrdnih.	Dade slabićima tijela svog zalogaj, Dade i tužnima presveti kalež taj Govoreć: Uzmite čašu, što dajem ju, Svima evo je, pijte nju. Žrtvu božanstvenu naredi činom tim. Vlast svećenicima predade jedinim, Da je prikazuju hraneći sebe njom, Dijeleć narodu kršćanskom. Kruh anđeoski svet čovječjim postaje, Slika mu negdašnjih sviju sad nestaje; Čudesna to je stvar: Boga ko Božji dar Zemni blaguje ubogar.

Trojedin Gospode, molbu nam poslušaj,
Kako te častimo, tako nas pohađaj,
Svojim nas stazama vodi, gdje cilj je naš,
I svijetlu, u kome prebivaš, Amen.

DRUGI OLTAR

Kod drugog oltara biva sve kao kod prvoga.

Đakon iza molitve: "Očisti srce moje..." i iza dobivenoga blagoslova pjeva:

R. Gospodin s vama.

O. I s duhom tvojim.

R. Slijedi sveto evanđelje po Ivanu (6, 51-54).

O. Slava tebi, Gospodine.

U ono vrijeme reče Isus mnoštvu židovskomu: Ja sam kruh živi, koji sam s neba sišao. Ako tko bude jeo od ovoga kruha, živjet će do vijeka; i kruh, koji ću ja dati, tijelo je moje za život svijeta. Židovi se stoga prepirahu među sobom govoreći: Kako može ovaj dati nama tijelo svoje za jelo? A Isus im reče: Zaista, zaista vam kažem, ako ne budete jeli tijela Sina čovječjega i ne budete pili krvi njegove, ne ćete imati života u sebi. Tko blaguje tijelo moje i pije krv moju, ima život vječni, i ja ću ga uskrsnuti na sudnji dan. ***O.*** Slava tebi, Kriste.

R. Kruh nebeski dao je njima. Aleluja.

O. Kruh anđeoski blagovao je čovjek. Aleluja.

Pomolimo se. Molitva.

Gospodine Isuse Kriste, koji si dijeleći bogatstvo ljubavi svoje prema ljudima ustanovio Sakramenat Euharistije: molimo te, daj nam, da možemo preljubazno Srce tvoje ljubiti i tolikim se Sakramentom vazda dostojno služiti. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vijekova. ***O.*** Amen.

Svršetak kod drugog oltara biva isti kao kod prvoga.

HIMAN

Riječ svevišnja se pojavi, Uz desnu Ocu ostajuć, Na poso ruku postavi I dođe kraju stradajuć. Dok s družbom onom zavidnom Smrt spremao mu učenik, On preda sebe zboru svom Zaodjev se u jela lik. O hostijo spasonosna, Što otvaraš nam širom raj, Sred rvanja sudbonosna Ti jači nas i očuvaj.	U prilici ih dvostrukoj On tijelom, krvlju ponudi, Da tijelu, duši čovječjoj, Ko sveta hrana posluži. Po porodu nam posta drug, Naš kruh za časnom trpezom, Na smrti cijena za naš dug, I plaća nam u carstvu svom. Gospodinu trojedinom Nek bude slava vječita, Koj život vječni puku svom U rajskom domu neka da. Amen.

TREĆI OLTAR

Sve biva kao kod prvoga.

Đakon iza molitve: "Očisti srce moje..." i iza dobivenoga blagoslova pjeva:

R. Gospodin s vama.

O. I s duhom tvojim.

R. Slijedi sveto evanđelje po Ivanu (6, 55-58).

O. Slava tebi, Gospodine.

U ono vrijeme reče Isus mnoštvu židovskomu: Tijelo je moje doista jelo i krv je moja doista pilo. Tko blaguje tijelo moje i pije krv moju, ostaje u meni i ja u njemu. Kao što je mene poslao živi Otac, i ja živim poradi Oca, tako i koji blaguje mene, živjet će poradi mene. Ovo je kruh, koji je s neba sišao; to nije kao s ocima vašim, koji su jeli manu i pomrli; tko blaguje ovaj kruh, živjet će uvijek. ***O.*** Slava tebi, Kriste.

R. Hranio ih je najboljom pšenicom. Aleluja.

O. I sitio ih je medom iz stijene. Aleluja.

Pomolimo se. Molitva.

Svete tajne tvoje, Gospodine Isuse, neka nam dadu božanski žar, da okusivši po njemu milinu preslatkoga Srca tvojega naučimo prezirati stvari zemaljske a ljubiti nebeske. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova.

O. Amen.

I daje blagoslov kao gore.

HIMAN

O Spase roda ljudskoga, Miline puni Isuse, Ti Stvorče svijeta novoga I svijetlo svih, što ljube te! Što milosna te nagnalo Da grijehe naše preuzmeš, I smrt podneseš nedužan, Od smrti nas da izbaviš?	U paklen bezdan prodireš, I skidaš lance sužnjima: U slavlju kao pobjednik Uz desnu sjediš Očevu. Dobrota neka gane te, Da naše krivde popraviš, I blaženstvom nas nadariš, Da lice tvoje gledamo.

Ti vođ i put si u nebo,
Ti budi živa želja nam,
Ti radost naša kroz suze,
I slatka naša nagrada. Amen.

ČETVRTI OLTAR

Sve biva kao kod prvoga.
Đakon iza molitve: "Očisti srce moje..." i iza dobivenoga blagoslova pjeva:

R. Gospodin s vama.

O. I s duhom tvojim.

R. Početak svetoga evanđelja po Ivanu (Iv, 1).

O. Slava tebi, Gospodine.

U početku bijaše Riječ, i Riječ bijaše kod Boga i Bog bijaše Riječ. Ova bijaše u početku kod Boga. Sve je po njoj postalo, i bez nje nije ništa postalo. U njoj bijaše život i život bijaše svijetlo ljudima. I svijetlo svijetli u tami i tama ga ne o buze. Poslan bi čovjek od Boga, komu bijaše ime Ivan. Ovaj dođe za svjedočanstvo, da svjedoči za svijetlo, da svi vjeruju po njemu. On ne bijaše svijetlo, nego da svjedoči za svijetlo. Svijetlo istinito, koje obasjava svakoga čovjeka, dođe na ovaj svijet. Na svijetu bijaše, i svijet je po njemu postao, i svijet ga ne upozna. K svojima dođe, i svoji ga ne primiše. A koji ga primiše, dade im vlast, da budu djeca Božja, onima, koji vjeruju u ime njegovo, koji nisu rođeni ni od krvi, ni od volje tjelesne, ni od volje muževlje, nego od Boga. (Ovdje se poklekne.) I Riječ je tijelom postala i prebivala među nama, i vidjesmo slavu njegovu, slavu kao jedinorođenoga od Oca, puna milosti i istine. ***O.*** Slava tebi, Kriste.

R. Izvedi kruh iz zemlje. Aleluja.

O. I vino nek veseli srce ljudsko. Aleluja.

Pomolimo se. Molitva.

Gospodine Isuse Kriste, Sine Boga živoga, koji si za otkupljenje svijeta uzašao na drvo križa i prolio dragocjenu krv svoju za oproštenje grijeha naših: smjerno te molimo, da nam dopustiš iza smrti naše radosno unići na rajska vrata. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova.

O. Amen.

I daje se blagoslov kao gore.
Na povratku u crkvu pjeva se:

HIMAN

Nebeski Kralju vječiti,
Otkupitelju vjernika,
Što smrt na križu pogubi
I beskrajno se proslavi!

Put kraja krećeš zvjezdanog
Da svijetom vladat započneš,
Gospodujuć po ovlasti
Ne čovječjoj već Očevoj,

I do tri evo svijeta se,
Nebeski, zemni, podzemni,
Podložiše i ponizno
Pokloniše se pred tobom.

Zapanjuju se anđeli,
Gdje kob se ljudska okreće:
Gle, grješnom tijelu dođe spas
Po tijelu Boga čovjeka.

O budi našom radosti
I plaćom našom na nebu,
Ti, koji svijetom upravljaš,
Od svjetskih slasti miliji!

Svom dušom tebe molimo:
Oprosti nam opačine
I uvis k sebi srca nam
Privuci višnjom milosti.

Pa kada na oblaku se
Ko sudac javiš iznenad,
Oprosti jad ćeš zaslužen,
Povratit vijenac izgubljen.

Sva slava tebi, Isuse,
Koj povrati se u nebo,
Sa Ocem, s Duhom preblagim
U vječne vijeke vjekova. Amen.

Ulazeći u crkvu počinju pjevači himan:

TEBE BOGA HVALIMO

Tebe Boga hvalimo, * tebe Gospodinom priznajemo.
Tebe vječnog Oca * sva zemlja poštuje.
Tebi svi anđeli, * tebi nebesa i sve vlasti,
Tebi kerubi i serafi * kliču bez prestanka:
Svet, * svet, * svet * Gospodin Bog Sabaot.
Puna su nebesa i zemlja * veličanstva slave tvoje.
Tebe hvali * slavni apostola zbor,
Tebe proroka * dična četa,
Tebe mučenika * svijetla vojska.
Tebe po svem svijetu * sveta uzvišuje Crkva,
Oca * neizmjernog veličanstva,
Časnoga tvojeg istinitog * i jedinoga Sina
I Svetoga * Tješitelja Duha
Ti Kralju slave, * Kriste.
Ti si Očev * vjekovječni Sin.
Ti, da za naše spasenje postaneš čovjekom, * nisi se strašio krila Djevice,
Ti, svladavši oštrinu smrti, * otvorio si vjernima kraljevstvo nebesko.
Ti sjediš zdesna Bogu * u slavi Očevoj.
Vjerujemo, da ćeš doći * kao Sudac.
Idući se redak govori klečući.
Tebe dakle molimo, pomozi svojim slugama, * koje si otkupio dragocjenom krvlju.
U vječnoj slavi daj, * da se ubrojimo među svete tvoje.
Spasi puk svoj, Gospodine, * i blagoslovi baštinu svoju.
I vladaj njima * i uzdiži ih u sve vijeke.
Iz dana u dan * blagosivamo tebe.
I hvalimo ime tvoje u vijeke * i u vijeke vjekova.
Dostoj se, Gospodine, u dan ovaj * sačuvati nas od grijeha.
Smiluj se nama, Gospodine, * smiluj se nama.
Nek bude milosrđe tvoje, Gospodine, nad nama, * kako se ufamo u tebe.
U tebe se, Gospodine, ufam: * o da ne budem postiđen dovijeka!

Redci i molitve, što se obično dodaju ovomu himnu, izostavljaju se ovaj dan, već kad se svrši ophod, Presv. se Sakramenat donese natrag u crkvu i postavi na oltar, svi pak nazočni duhovnici, pošto je svršen Tebe Boga hvalimo, pokleknu s obje strane i klanjaju se s počitanjem pjevajući ovaj dio himna:

Divnoj dakle Tajni ovoj
Klanjajmo se smjerno mi,
Stari zakon žrtvi novoj

Nek se sada ukloni,
Vjera duši čovjekovoj
Nek spoznanje dopuni.

Ovdje se stavi tamjan u kadionicu i Presv. Sakramenat se okadi po običaju.

Bogu Ocu, Bogu Sinu,
Hvala s pjesmom radosnom,
Slavimo im veličinu,
Častimo ih dušom svom,
K Duhu Svetom nek se vinu
Glasi s dikom jednakom. Amen.

Poslije neka reknu dva klerika:

R. Kruh s neba dao si njima. Aleluja.

O. Koji svaku slast u sebi ima. Aleluja.

Onda neka svećenik reče stojeći:

Pomolimo se. Molitva.

Bože, koji si nam u divnom Sakramentu ostavio uspomenu muke svoje, podaj nam, molimo, tako častiti sveta otajstva tijela i krvi tvoje, da vazda osjećamo u sebi plod otkupljenja tvojega. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. ***O.*** Amen.

Tada svećenik s velom uziđe k oltaru i blagoslovi Sakramentom narod križajući jedamput a ne govoreći ništa; izatoga s poštovanjem spremi Sakramenat.

